

POSTANOWIENIE

Poznań, 22 stycznia 2015 roku

Sąd Okręgowy w Poznaniu Wydział IX Gospodarczy
w składzie następującym:

Przewodniczący – SSO Iwona Dziamska

po rozpoznaniu w dniu 22 stycznia 2015 roku w Poznaniu
na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi: Contanisimo Limited z siedzibą w Nikozji (Cypr)

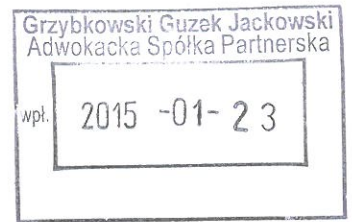
przeciwko Clean & Carbon Energy spółce akcyjnej z siedzibą w Koszewku (Gmina Stargard
Szczeciński)

o uchylenie wyroku sądu polubownego

w przedmiocie wniosku skarżącej o wstrzymanie wykonania wyroku

postanawia:

do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia niniejszego postępowania wstrzymać
wykonanie wyroku sądu polubownego – wyroku Sądu Arbitrażowego przy Krajowej Izbie
Gospodarczej w Warszawie z dnia 15 września 2014 roku sygnatura akt SA 146/12 oraz SA
254/12.

SSO Iwona Dziamska

Oryginał należy podpisać
Odpis sporządzono

Poznań, dnia 23 STY. 2015

Dorota Jasiewicz sekretarz sądowy

st. sekretarz sądowy

UZASADNIENIE

W dniu 2 stycznia 2015 roku skarżąca Contanisimo Limited z siedzibą w Nikozji (Cypr) złożyła skargę o uchylenie w całości wyroku sądu polubownego - wyroku Sądu Arbitrażowego przy Krajowej Izbie Gospodarczej w Warszawie z dnia 15 września 2014 roku sygnatura akt SA 146/12 oraz SA 254/12, wraz z wnioskiem o wstrzymanie wykonania wyroku, wskazując jako przeciwniczkę skargi Clean & Carbon Energy S.A. z siedzibą w Koszewku (Gmina Stargard Szczeciński).

Skarżąca wskazała, iż pozbawiono ją możliwości obrony swoich praw przed w/w sądem polubownym, co stanowiło niezachowanie podstawowych zasad postępowania przed tym sądem, wynikających z art. 1206 § 1 pkt 4 k.p.c. Zdaniem skarżącej wyrok wydano w okresie, gdy skarżąca nie miała organu uprawnionego do jej reprezentacji (przesłanka nieważności postępowania przed sądem powszechnym) – choć sąd był o tym informowany. Zdaniem skarżącej naruszono jej prawo do rzetelnego procesu, prowadzonego we właściwej procedurze, gdyż sąd polubowny zignorował kluczowe wnioski formalne składane przez skarżącą w końcowej fazie procesu, zaniechano się z orzekaniem do czasu uzupełnienia braków w organie uprawnionym do reprezentacji, wyrok antydatowano, zaniechano też wezwania do udziału w sprawie zarządcy przymusowego nad przedsiębiorstwem przeciwniczki skargi. Zdaniem skarżącej wyrok sądu polubownego jest sprzeczny z zasadami porządku prawnego Rzeczypospolitej Polskiej z uwagi na sprzeczność orzeczenia z zasadą swobody umów i autonomii woli, poprzez samodzielne wykreowanie przez Sąd Arbitrażowy stanu faktycznego w przedmiotowej sprawie w oderwaniu od jednoznacznych postanowień umów stron. Skarżąca twierdzi także, że wyrok wydano w oderwaniu od polskiego systemu prawnego, chroniąc interes wyłącznie jednej ze stron, kosztem drugiej oraz naruszając przy tym fundamentalne zasady jak: zasadę ochrony praw majątkowych podmiotów prawa

cywilnego, zasadę wolności gospodarczej, zasadę swobody umów, zasadę sprawiedliwości społecznej oraz zasadę *pacta sunt servanda*.

W uzasadnieniu skargi skarżąca przedstawiła dotychczasowy przebieg postępowania przed Sądem Arbitrażowym, podając, że wyrokiem z dnia 15 września 2014 roku w sprawie pomiędzy skarżącą Contanisimo Limited a Clean&Carbon Energy S.A.:

- powództwo główne zostało oddalone w całości,
- od pozwanej wzajemnej – Contanisimo Limited na rzecz powódki wzajemnej Clean&Carbon Energy S.A. zasądzono kwotę 6.500.000zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 2 października 2010 roku do dnia zapłaty – tytułem zapłaty za nabycie praw do „znaków towarowych” Karen;
- od powódki Contanisimo Limited na rzecz pozwanej Clean&Carbon Energy S.A. zasądzono kwotę 100.000zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego z powództwa głównego;
- od pozwanej wzajemnej Contanisimo Limited zasądzono na rzecz powódki wzajemnej Clean&Carbon Energy S.A. kwotę 113.700zł tytułem kosztów postępowania arbitrażowego.

W ramach tego rozstrzygnięcia Sąd Arbitrażowy przy KIG rozstrzygnął o dwóch roszczeniach – roszczeniu Contanisimo Limited wobec poręczyciela za cenę akcji opcji put w rozumieniu umowy inwestycyjnej i o roszczeniu Clean&Carbon Energy S.A., opartym na umowie nabycia znaków towarowych, tj. umowie wykonawczej względem umowy inwestycyjnej. Wyrok nie był jednogłośny – zdanie odrębne zgłosił arbiter Piotr Nowaczyk.

Skarżąca wskazała na główne tezy tego wyroku, przedstawiając swoją polemikę z zawartymi tam tezami (k. 8v-10v).

Następnie (k. 11-16v) skarżąca przedstawiła swoją argumentację z podjętym rozstrzygnięciem, podnosząc w szczególności, że przy podjęciu rozstrzygnięcia zignorowano treść zawartych między stronami umów, a ustalony stan faktyczny nie odzwierciedlał rzeczywistego stanu rzeczy. W tej części pisma skarżąca powołała szereg środków dowodowych – w szczególności dokument prywatny umowy inwestycyjnej z dnia 24 lipca 2010 roku wraz z aneksami, umowa nabycia znaków towarowych z dnia 1 września 2010 roku, umowa potrącenia z dnia 1 września 2010 roku, prywatne opinie prawne, czy zeznania świadków. Skarżąca zreferowała także przebieg postępowania przed sądem polubownym (k. 16v-17) przywołując okoliczności oraz wskazując na środki dowodowe, którymi chce wykazać, iż pozbawiono ją możliwości obrony swoich praw. Skarżąca przedstawiła także ekonomiczne skutki zapadłego wyroku, które jej zdaniem są sprzeczne z zasadami porządku prawnego Rzeczypospolitej Polskiej, gdyż w efekcie Grupa Komputronik „staci” swoją spółkę, a przy tym będzie musiała dopłacić 35 milionów złotych wraz z odsetkami (k. 19).

W uzasadnieniu wniosku o wstrzymanie wykonania wyroku polubownego (k. 19v-21v) skarżąca podniosła, iż skarżącej oraz Grupie Komputronik grozi niepowetowana strata. Postanowieniem z dnia 22 października 2014 roku Sąd Okręgowy w Warszawie, XX Wydział Gospodarczy w sprawie o sygn. XX GCo 242/14 nadał klauzulę wykonalności przedmiotowemu wyrokowi sądu polubownego oraz stwierdził, że wyrok ten w zakresie punktów 2-4 nadaje się do egzekucji. Klauzulę wykonalności nadano przy tym bez udziału skarżącej. W efekcie, według wiedzy skarżącej, na podstawie zaskarżonego wyroku zainicjowano egzekucję przeciwko niej, którą prowadzi Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie – Maciej Jaworski. Wiedzę o postępowaniu skarżąca zasięgnęła od osób trzecich, do których skierowano zajęcia wierzytelności. Kwota, która podlegać miałaby egzekucji przekracza 10 milionów złotych. Tym samym skarżącej oraz Grupie Komputronik grozi niepowetowana szkoda. Skarżąca twierdzi przy tym, że przeciwniczka skargi podejmowała w ostatnim czasie działania na szkody wierzycieli – obciąża majątek i kreuje fikcyjne zobowiązania wobec podmiotów

powiązanych, należących do tej samej grupy spółek. Przykładem może być obciążenie majątku hipotekami przymusowymi o wartości 35.000.000zł każda na rzecz spółki Bio-Kasz sp. z o.o., mającą siedzibę pod tym samym adresem co przeciwniczka skargi, a nadto korzystającą z usług tego samego pełnomocnika.

Wraz ze skargą złożono 89 załączników, w tym kopie w/w umów oraz dokumentację dotyczącą ich wykonania, odpisy przywoływanych postanowień Sądu Okręgowego w Warszawie XX Wydział Gospodarczy, odpisy postanowień Sądu Apelacyjnego w Warszawie, kopie prywatnych opinii prawnych, odpisy pism składanych przez stronę w toku sprawy SA 146 i SA 254/12 Sądu Arbitrażowego, odpisy orzeczeń wydanych przez ten sąd, odpis regulaminu tego sądu, odpis pisma w/w komornika dot. zajęcia wierzytelności (sygn. akt KM 889/14).

Sąd zważył co następuje:

Na podstawie art. 1210 k.p.c. Sąd na posiedzeniu niejawnym może wstrzymać wykonanie wyroku sądu polubownego.

Przepisy k.p.c. nie precyzują, jakie przesłanki muszą być spełnione by Sąd skorzystał z przyznanej mu w art. 1210 k.p.c. kompetencji, wobec czego słusznie w doktrynie wskazuje się, że decyzja w tej sprawie zależy od uznania sądu, jednakże można przyjąć – podobnie jak w art. 388 § 1 k.p.c., że wstrzymanie wykonania wyroku aż do uprawomocnienia się, powinno nastąpić, gdyby wskutek wykonania wyroku mogła wyniknąć dla pozwanego niepowetowana szkoda (por. A. Zieliński, *Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz*, A. Zieliński (red.), C.H. Beck, Warszawa 2008, s. 1691). Nadto, oprócz kryterium groźby niepowetowanej szkody w przypadku braku wstrzymania wykonania wyroku odnieść się należy także do treści przepisów Tytułu VII Części piątej „Sąd polubowny (arbitrażowy)” kodeksu postępowania cywilnego. W niniejszej sprawie skarżąca uczyniła zadość wymogom formalnym – prawidłowo wniosła skargę, o której mowa w art. 1205 k.p.c., z zachowaniem trzymiesięcznego terminu do jej wytoczenia (art. 1208 § 1 k.p.c.). Nadto, w treści skargi pozwana przedstawiła swoje zarzuty względem zapadłego wyroku sądu polubownego, przedstawiając okoliczności oraz powołując środki dowodowe na okoliczność zaistnienia przesłanek z art. 1206 k.p.c. do uchylenia zaskarżonego wyroku.

W ocenie Sądu wnioski skarżącej o wstrzymanie wykonania wyroku sądu polubownego zasługuje na uwzględnienie.

Możliwość wniesienia skargi o uchylenie wyroku sądu polubownego stanowi dla uczestników postępowania arbitrażowego szczególny środek zaskarżenia wyroku wydanego w tym postępowaniu, na skutek którego ostatecznie rozstrzygnięta zostanie w szczególności kwestia, czy wyrok ten nie jest sprzeczny z podstawowymi zasadami porządku prawnego Rzeczypospolitej Polskiej (klauzula porządku publicznego), czy przy wydawaniu wyroku nie nastąpiły rażące uchybienia proceduralne (por. przesłanki uchylenia wyroku wskazane w art. 1206 k.p.c.).

Istotą regulacji zawartej w art. 1210 k.p.c. jest przy tym w szczególności umożliwienie udzielenia jednemu z uczestników postępowania arbitrażowego tymczasowej ochrony przez realizacją postanowień wyroku sądu arbitrażowego - do czasu wydania rozstrzygnięcia w przedmiocie złożonej skargi. Należy bowiem mieć na względzie, że wstrzymanie wykonania wyroku sądu polubownego jest niezależne od stwierdzenia wykonalności i nadania klauzuli wykonalności wyrokowi sądu polubownego (art. 1213 i art. 1214 § 2 k.p.c.).

Zdaniem Sądu skarżącej należy udzielić takiej właśnie tymczasowej ochrony. Zasadność złożonej skargi będzie co prawda dopiero przedmiotem sądowego roztrząsania, jednakże już na chwilę obecną można stwierdzić, iż charakter relacji łączącej dotychczas

strony, powaga podnoszonych przez skarżącą zarzutów oraz wysokość świadczenia zasądzonego w wyroku sądu arbitrażowego uzasadniają koniczność wstrzymania wykonania zapadłego orzeczenia sądu polubownego. Rzeczywiście jest bowiem tak, że gdyby któryś z podniesionych przez skarżącą zarzutów okazał się zasadny na tyle, by zaistniały podstawy do uchylecia wyroku wskazane w art. 1206 k.p.c. – to przy dalszym wykonywaniu wyroku sądu polubownego, skarżącej rzeczywiście groziłaby niepowetowana szkoda. Roszczenia przeciwniczki skargi wynikające z przedmiotowego wyroku sądu arbitrażowego opiewają bowiem na niebagatelną kwotę powyżej 10 milionów złotych. W tym stanie rzeczy zasadnym jest, by na tym etapie postępowania, wykonanie wyroku sądu polubownego zostało wstrzymane, do podjęcia przez Sąd prawomocnego rozstrzygnięcia w przedmiotowej sprawie.

SSO Iwona Dziamska

Oryginał należycie podpisano
Odpis sporządzono

23 STY. 2015

Poznań, dnia

sekretarz sądowy

Dorota Jankowiak
st. sekretarz sądowy